

Publicerad 2009-04-20 16:08 av Junitvillingen

Den där morgonen...

Den där morgonen...

du vet, den morgonen när vi vaknade
av att brevinkastet smällde till
och tidningen damp i golvet
hårdare än någonsin förr

Den där morgonen när regnet forsade
som spön i backen
och hamrade på fönsterrutan så vi trodde
att det åskade

Det var den morgonen
när du sträckte ut din ena arm
och den nuddade vid
mitt ena bröst

det var då som jag kände det där
som inte går att förklara
det där som jag liksom aldrig
trodde fanns

som jag aldrig ens haft en tanke på
överhuvudtaget skulle kunna finnas

Det var precis den morgonen
när din åtråfyllda blick
fastnade i min

och dagar, veckor, månader
ja, år av längtan
plötsligt försvann

och blev till något som
kändes som om det aldrig
ens existerat

Det var den morgonen
som våra kroppar möttes
på ett sätt som de aldrig förr mötts
det var då

som våra sjäalars sökande efter näring
efter luft att andas
plötsligt fann frid och stilla ro

Det var precis den morgonen
som livet vände blad
då när våra ben och armar
slingrade sig samman

och våra tungor
nästan fastnade i varann
Det var då – precis då
som våra
nakna kroppar
fullt ut förenades till ett
och våra utsvultna själar
efter år av längtan
äntligen, äntligen
hittade hem...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Junitvillingen med Poeter.se id #27818 innehar upphovsrätten